

10 ¹ And it is said: I will bring them to My holy mountain and make them rejoice in My house of prayer; their burnt-offerings and their sacrifices shall be favorably accepted upon My altar, for My house shall be called a house of prayer for all the nations.²

לעולם A man should forever be God-fearing in the innermost recesses of his heart, acknowledge the truth, and speak the truth in his heart. Let him rise early and say:

רבון Master of all worlds! It is not because of our own righteousness that we present our supplications before You, but because of Your abounding mercies. What are we? What is our life? What is our kindness? What is our righteousness? What is our strength? What is our might? What can we say to You, Lord our God and God of our fathers? Are not all the mighty men as nothing before You, the men of renown as though they had never been, the wise as if without knowledge, and the men of understanding as if devoid of intelligence? For most of their deeds are naught, and the days of their lives are vanity before You. The pre-eminence of man over beast is naught, for all is vanity³ — except the pure soul which is destined to give an accounting before the Throne of Your Glory. All the nations are as nothing before You, as it is written: The nations are as a drop from a bucket; considered no more than dust upon the scales! Behold, the isles are like the flying dust.⁴

אבל But we are Your nation, the people of Your Covenant, the children of Abraham Your beloved, to whom You swore on Mount Moriah;⁵ the descendants of Isaac, his only son who was bound upon the altar;⁶ the community of Jacob, Your first-born,⁷ whose name You called Israel⁸ and Yeshurun⁹ because of Your love for him and Your delight in him.

¹ Micah 7:18-20. ² Isaiah 56:7. ³ Ecclesiastes 3:19. ⁴ Isaiah 40:15. ⁵ Genesis 22:16-18. ⁶ Ibid. 22:1-13. ⁷ V. Exodus 4:22. Genesis Rabbah 63:8. Rashi, Genesis 25:26. ⁸ Genesis 35:10. ⁹ V. Isaiah 44:2. Deuteronomy 32:8. Ramban, Deuteronomy 7:12.

קרבם וְנִאֲמָר, וְהִבְטָחוּתָם אֵל ה' הַיְיָ, וְשִׁפְחוּתָם בְּבֵית הַתְּפִלָּה, עַל־אֲזִינוֹתָם: וְהִבְטָחוֹתָם לְקִצּוֹן עַל מִצְוֹתָיו, כִּי בֵית הַתְּפִלָּה, יִקְרָא קִצְלָה דְעַמִּיכִים:

לְעֹלָלִים יִהְיֶה אֲדָם יִהְיֶה שְׂמִיךְ בְּמִתָּה, וּמִתָּה עַל־הַמִּתָּה, וְדוֹבֵר אֲחֵר בְּלִבְּךָ וְשִׁפְכֵם יִאֲמָר:

רבוץ כָּל הַעוֹלָמוֹם, לֹא עַל צְדִקְוֹתֵינוּ אֲנִינֵנוּ מִפְּאִיִם הַמְתַּנְנֵנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ

דְּרַבִּימ. מִה אָנוּ, מִה חַיִּינוּ, מִה חֲסִידֵנוּ, מִה צְדִיקְנוּ, מִה בְּרִיתֵנוּ, מִה גְבוּרְתֵנוּ. מִה נֶאֱמָר לְפָנֶיךָ יִיאָלְהֵנוּ וְיִאֲדָרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ הַלֵּל כָּל הַגְּבוּרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ, וְאִנְשֵׁי הָאֵשׁ כָּלֵל הִיוּ, וְהַכְמוּם כְּכֹחַ מְדַע, וְגִבּוֹרִים כְּכֹחַ הַשִּׁבְרָה, כִּי חֹזֶק מַעֲשֵׂיכֶם הִתְנוּ, וְיִמֵּי חַיִּיכֶם הִקְדֵּל לְפָנֶיךָ, וּמִתָּה הָאֲדָם מִן־הַבְּהִמָּה אֵין, כִּי הִכָּל הַקֹּדֶשׁ: לְכֹד הַשְׂמִיךְ הַמְתַּנְנֵנוּ שְׂמִיךָ עֲתִידָה לְהֵן הֵן וְהַשְׂבִּיחַ לְפָנֶיךָ כְּבֹדֶיךָ. וְכָל הַגּוֹיִם כְּאִין גְּבוּרָה. שְׂמִיךָ מִן גּוֹיִם כְּמִה מְדַלִּי וְכִשְׂרָחַן מֵאֲנָנִים מִחֲשִׁבוֹ, הֵן אֵינִים כְּדֶה נִפְאֵל:

אֲבָל אֲנִינֵנוּ עֲפֹךְ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אֲבִרָתִים אֲתִכֶּה, שְׂנֵאֲשִׁבְעֵיכֶ לֹא בְּהַר הַמִּצְוָה; וְרַע יִצְחָק יִחִידִי, שְׂנֵעֵיכֶ עַל גְּבִי הַמִּצְוָה; עֲדַת יִשְׂרָאֵל בְּנֵיךָ בְּבִיתֶךָ, שְׂמִיךָ בְּתִיבָתֶךָ אֲוִתָּה, וּמִשְׁמִיךָ בְּשִׁמְחֹתָ בּוֹ, קְרָאתִי אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל:

לפסוק

תנ"א א' ישעיה ל"ד ח' ב' תהי' ש"ק כ"א ע"א אסר ה' א' קבלת' 3 יסוד' ישעיה כ"ט:

—

לֵּוֹד הַיְּמוֹת Lord of the universe, who reigned before anything was created — at the time when by His will all things were made, then was His name proclaimed King. And after all things shall cease to cease, the Awesome One will reign alone. He was, He is, and He shall be in glory. He is one, and there is no other to compare to Him, to consort with Him. Without beginning, without end, power and dominion belong to Him. He is my God and my ever-living Redeemer, the strength of my lot in time of distress. He is my banner and my refuge, my portion on the day I call. Into His hand I entrust my spirit, when I sleep and when I wake. And with my soul, my body too, the Lord is with me, I shall not fear.

On a day when Tachnun is not said,¹ the following paragraph is omitted.

נִרְצֵךְ Our God and God of our fathers, remember us favorably before You, and be mindful of us for deliverance and mercy from the primeval, most supernal heavens. Remember in our behalf, Lord our God, the love of the Patriarchs, Abraham, Isaac and Israel Your servants, and the Covenant, the lovingkindness and the vow which You have sworn to Abraham our father on Mount Moriah; and the *akedah*, the binding of his son Isaac upon the altar, as it is written in Your Torah:

וַיֹּאמֶר וְהָיוּ אַחֲרָיִם אֵלֶּים וְגַם יִשְׂרָאֵל הָיָה לֵאלֹהִים
וְעַתָּה מִכָּתוּב בְּפָנֶיךָ וְאַתָּה יָדָעְתָּ כִּי
אֵלֶּים הָיוּ אַחֲרָיִם וְגַם יִשְׂרָאֵל הָיָה לֵאלֹהִים
וְעַתָּה מִכָּתוּב בְּפָנֶיךָ וְאַתָּה יָדָעְתָּ

And it was after these events, that God tested Abraham, and said to him, "Abraham," and he answered, "Here I am." And He said, "Take

13
תפלת השחר
אֲדוֹן עֲזָרָה אֵשֶׁר גָּרָךְ, כַּמֵּיָרָה כִּי
יֵצֵא נִבְרָאָה. לַעֲמֵד נִעֲשֶׂה כְחַפְצֵךְ
כֹּל, אֲדֹ מִיָּךְ שִׁמְךָ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי
כִּכְלֹת חֶבְרֶה, קִבְּנוּ בְּמִלֻּךְ נִרְאָה.
וְהוּא הִיָּה וְהוּא הוּא, וְהוּא הִיָּה
בְּתַפְאֲרָה; וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי
קִדְמָשִׁיל לֹל קִדְמָכִיָּה. כִּי רֵאשִׁית
כִּי תַכְלִית, וְלֹל הֵעָז וְהַמְשִׁיחַ. וְהוּא
אֵלֵינוּ וְהוּא נֵאֵלֵנוּ, וְנִבְרָא יְהִי בַּעֲמֵד צִדָּה.
וְהוּא נִפְי וְמִנּוֹם לִי, מִנְתָּ כּוֹסִי כִּיִּם
אֵקְרָא. בְּיָדוֹ אֶפְקֹד רוּחִי, בַּעֲמֵד אֵישׁ
וְאֵעֲרֹה. וְעַם רוּחִי גִוְוֵתִי, יֵי קִי וְקֵא

ציוס שליין אומרים רחמון אין אומרים זה :

[illegible]

הַיְּהוָה אֱלֹהֵינוּ הַיְּהוָה יִשְׁמְרֵנוּ וְהַיְּהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוּנוּ

forever. Blessed are You Lord, King over all the earth, who sanctifies (On *Shabbat*: the Shabbat and) Israel and the Day of Remembrance.

In the silent [as well as in the repetition of the] Amidah, the shofar is sounded here [except on Shabbat].

TEKIAH SHEVARIM-TERUAH TEKIAH

TEKIAH SHEVARIM TEKIAH

TEKIAH TERUAH TEKIAH

אמר You remember the deeds [performed] in the world and recall all that was created in days of yore. Before You are revealed all the hidden things and the myriad secrets from the beginning of creation; for there is no forgetting before the Throne of Your Glory, nor is there anything concealed from Your sight. You remember the entire work [of creation], and no creature is hidden from You. All is revealed and known before You, Lord our God, who observes and looks to the end of all generations. For You bring the set time of remembrance that every soul and being shall be recalled, that the numerous deeds and myriads of creatures without limit shall be remembered. You have made this known from the beginning [of creation], and from aforeside You revealed it. This is the day which is the beginning of Your work, a remembrance of the first day; indeed, it is a decree for Israel, a [day of] judgment for the God of Jacob.¹ Concerning countries, [judgment] is pronounced on [this day]: which for war and which for peace, which for famine and which for plenty; and on it, creatures are brought to mind, to remember them for life or for death. Who is not recalled on this day? For the remembrance of every created being comes before You — man's deed and his task, the actions and movements of a mortal, the thoughts of a person and his schemes, and the motives for the acts of a man. Happy is the man who does not forget You, the son of man who holds fast to You. For those who seek You will not stumble forever, nor will anyone who places his trust in You

לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִלְכֵּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּכֻנְיָשׁ
(לשבת הששֻׁפֶּת ו) **וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכְרוֹן;**

תקיעין גם בלילוש תשעירות השנית הרביע

אַתָּה זוכר מעשיה עולם, ופוקד כל יצורי קדש.

לְפָנֶיךָ נִגְדָה כָּל תַּעֲלָמוֹת, וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת

יִשְׁמְרֵנָּה אֱשֵׁית, כִּי אֵין שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כִּבּוּדֶךָ,

וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדְּ עֵינֶיךָ. אַתָּה זוכר את כל

הַמַּפְעֵל, וְגַם כָּל הַיְצוֹר לֹא נִכְרַד מִפָּנֶיךָ. הַכֹּל

נִלְוִי וְיִדְוַע לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, צוּפָה וּמַכְפִּיט עַד סוֹף

כָּל הַדְּרוֹרוֹת, כִּי תִבְרָא הֵן וּפְרוֹן לְהַפְקִיד כָּל הָחַי

וְנִפְשׁ, לְהַזְכִּיר מַעֲשֵׂים רַבִּים, וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לֹא יִתְּנֶה

תַּכְלִית. מִבְּרָאשִׁית כָּזוֹת הוֹדַעַת, וּמִלְפָּנֶיךָ

אַתָּה נִגְלִית, וְהַחַיִּים תִּהְיוּ מַעֲשִׂיךָ, וּבְרוּן לְיוֹם

וְאֵשֶׁן. כִּי הֵן לִישְׁרָאֵל הוּא, מוֹשֵׁפֶט לְאֵלֶיהָ

עֶקֶב. וְעַל הַמְדַּיְנוֹת כּוֹן יִאֲמַר: אֵיזֵן לְדַרְבִּי,

וְאֵיזֵן לְיִשְׂרָאֵל, אֵיזֵן לְרַעֲב, וְאֵיזֵן לְשֹׂכֵעַ, וּבְרִיּוֹת

כּוֹן וּפְקִידוֹ לְהַזְכִּירָם: לְחַיִּים וּלְמוֹת. כִּי לֹא נִפְקֵד

בְּרִיּוֹם הַחַיִּים, כִּי זֶכֶר כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ כָּאֵל מַעֲשִׂיהָ

אֱשֵׁי וּפְקִידָתוֹ, וְעַל־יָלוֹת מַעֲשֵׂי נֶגֶד, מוֹדִיעֵבוֹת

אַדָּם וְתַהֲבִלָּתוֹ, וְיִצְרִי מַעֲלֵלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר

אִישׁ יִשְׁלֵא יִשְׁכַּחֲהוּ, וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ כָּךְ, כִּי

דוֹרִישֶׁךָ, לְעוֹלָם לֹא יִכְשֶׁר, וְלֹא יִכְלֹכוֹ לְנֶצֶחַ

be put to shame eternally. For the remembrance of all [Your] works comes before You, and You examine the deeds of them all. And You also remembered Noah with love, and were mindful of him with a promise of salvation and mercy, when You brought the waters of the Flood to destroy all flesh because of the wickedness of their deeds. Therefore his remembrance came before You, Lord our God, to make his descendants as numerous as the dust of the earth, and his offspring as the sand of the sea; as it is written in Your Torah: God remembered Noah and all the beasts and all the cattle that were with him in the ark, and God caused a wind to pass over the earth and the waters were calmed.¹ And it is stated: God heard their outcry, and God remembered His covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob.² And it is stated: I will remember My covenant with Jacob; also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land.³ And in Your holy Scriptures it is written thus: He has instituted a remembrance of His wonders; gracious and merciful is the Lord.⁴ And it is stated: He has provided food to those who fear Him; He will remember His covenant forever.⁵ And it is stated: He remembered for them His covenant and He relented, in keeping with His abounding kindness.⁶

571 And by Your servants, the Prophets, it is written as follows: Go and call out in the ears [of the inhabitants] of Jerusalem, saying: Thus said the Lord, I remember for you the devotion of your youth, the love of your bridal days, as you went

כָּל הַחוֹסִים בָּךְ, כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ
כֹּה, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כִסֵּם. וְגַם אֵת נָח
כִּיאֲבָהָה זָכַרְתָּ, וְהַמִּקְרָדָה בְּזָכַר יִשְׁעָהָ
וְהַחַיִּים, בְּהִבְיֹאֵךְ אֶת מִי הַמַּבּוּל, לְשִׁיחַת כָּל
כָּשָׁר מִפְּנֵי רוּעַ מַעֲלִילִים. עַל כֵּן זָכַרְנוּ כֹּה
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ לְהִרְבּוֹת זִרְעוֹ כַּעֲפָרוֹת תַּמְבָּל
וְאֶאֱצִיזוּ כְחוֹל הַיָּם. כַּחֲנוּכַּת בְּתוּרְתָהּ: וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת נָח וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה,
אֲשֶׁר אָמַן בְּתוֹכָהּ, וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
וַיִּשְׁכַּח הַמָּוִם. וְנֹאמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נִאֲקָתָם,
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אֲבֹתָם אֶת יִצְחָק
וְאֶת יַעֲקֹב. וְנֹאמַר: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב,
וְאֶת אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֶת אֶת בְּרִיתִי אֲבֹתָם
אֲמַר. וְהָאֶרֶץ אֲמַר. וּבְרַבִּי קָדְשָׁךְ כְּחֻמֶּךָ
לֵאמֹר: זָכַר עֲשֵׂה לְפָלְאֵינוּ, חֲנוּן וְרוּחָם יי.
וְנֹאמַר: מִיָּד נִתְּן לִי יִצְחָק, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
וְנֹאמַר: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיְנַחֵם כֹּרֶךְ חֲסִידוֹ:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַגִּבֹּרִים כְּחֻמֶּךָ
לֵאמֹר, הִלֵּאךְ וְקָרָאתָ כִּמְאֹנִי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר, כֹּה אֶמַר יי, זָכַרְתִּי לָךְ
חֲסִיד נִעְוָרֶיךָ. אֶתְבַּחַת כִּי לֹא תִיָּד, לְכִתְּבָךְ

ד"ר א) בראשית ח א : (ג) שבות = כד : (ג) ויקרא כו כב : ד) חתלים קא ד : (ה) שם קא ד : (ו) שם קא ד : (ז) רמזה ג ב :

after Me in the wilderness, in an uncultivated land.¹ And it is stated: I will remember My covenant [which I made] with you in the days of your youth, and I will fulfill it for you as an everlasting covenant.² And it is stated: Is Ephrayim not My beloved son, is he not a precious child that whenever I speak of him I recall him even more? Therefore My inner parts stir for him, I will surely have compassion on him, says the Lord.³

אלהינו Our God and God of our fathers, remember us with a favorable remembrance before You, and be mindful of us with a decree of deliverance and mercy from the primeval, most supernal heavens. Remember in our behalf, Lord our God, the covenant, the kindness and the vow which You swore to Abraham our father on Mount Moriah; and let there appear before You the *akedah*, when Abraham our father bound Isaac his son upon the altar and suppressed his compassion to do Your will with a perfect heart. So may Your compassion suppress Your wrath from upon us, and in Your great goodness, let Your fierce anger turn away from Your people, from Your city, from Your land, and from Your heritage. Fulfill, Lord our God, that which You have promised us in Your Torah through Moses Your servant in Your glorious Name, as it is stated: I will remember in their favor the covenant with their ancestors, whom I took out of the land of Egypt before the eyes of the nations,

אחר פמך, פארץ לא זרעה.
ונאמר: זכרתני אני את בריתי איתך.
כיום געוהך, והקמותי לך ברית
עולם. ונאמר: הבה יקד לך אפרים
אם ילד שעשועים, כי מרדכי פו
זכר אוקרנו עוד, על פן המזמור לך,
רחם ארחמנו נאם יי.

אלהינו ואלהי אבותינו, זכרנו בזכרון מזב
לפניך, ופךרנו בפךרת ישועה
ורחמים מלפני יצחק וזכר לנו יי אלהינו את
הברית ואת החסד ואת השבעה אשר נשבעת
לאברהם אבינו פני המורה. והראה לפניך
עקדה: שעקד אברהם אבינו את יצחק פני
על גבי המזבח, וכלש רחמיו לעשות רצוהך
כלכל שלם, פון כלש רחמיו את כעסך מעלינו,
וכמוךך הגדול ישוב חרון אפך מעליך ומעריך
ומאריך ומנחמתה, וקיים לנו יי אלהינו את הבר
ישבך ומחמתנו פחוריה על ידי משה עבדך מפי
כבודך פאמר: זכרתני ליום ברית ראשונים
אשר דוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני דגונים

לחיות

ר"א א' והמשל סה ס: ב' ירמיה לא יס: ג' וקרא כי מה:

MUSAF AMIDAH FOR ROSH HASHANAH

to be their God; I am the Lord.¹ For You are He who remembers forever all forgotten things, and there is no forgetting before the Throne of Your Glory. Remember in mercy this day the binding of Isaac for his descendants. Blessed are You Lord, who remembers the covenant.

In the silent [as well as in the repetition of the] Amidah, the shofar is sounded here [except on Shabbat].

TEKIAH SHEVARIM-TERUAH TEKIAH

TEKIAH SHEVARIM TEKIAH

TEKIAH TERUAH TEKIAH

אתה You revealed Yourself in Your cloud of glory to Your holy people to speak to them. From the heavens You let them hear Your voice, and revealed Yourself to them in pure clouds. The whole world also trembled before You, the beings of creation were in awe of You, when You, our King, revealed Yourself upon Mount Sinai to teach Your people Torah and *mitzvot*. You let them hear the majesty of Your voice and Your holy utterances from flames of fire; with thunder and lightning You revealed Yourself to them, with the sound of the *shofar* You appeared to them; as it is written in Your Torah: It was on the third day, as morning dawned, there was thunder and lightning, and a heavy cloud on the mountain, and an exceedingly loud sound of the *shofar*; and all the people in the camp trembled.² And it is stated: And

לְרִיזוֹת לָדֹם לְאַלְלוֹם אֲנִי יי. כִּי זָכַר כָּל הַיְשָׁבוֹרוֹת אַתָּה הוּא מַעֲלֹל, וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כְּפֹא כְּבוֹדְךָ, וְעִקְרָת יַצְחָק, לְיַרְעֵה הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכְּרוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, זָכַר הַבְּרִית:

תקיעה ב' בליל חגיגת ראש השנה

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קְדֹשְׁךָ לְדַבְּרֵם עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בַּעֲרַפְרִי מַחֲדָר. גַּם הָעוֹלָם כָּלָו הָאֵל מִפְּנֵיךָ. וְכִרְיֹת בְּרִאשִׁית הָרָדוּ מִמֶּנִּי. בְּהִגְלוֹתְךָ מִלִּפְנֵי עַל הָר סִינַי: לְרַמֵּז לְעַמְּךָ תִּזְכֹּר וּמַצּוֹת. וְהַשְׁמַעְתָּם אֶת הָאֵל קוֹלְךָ, וְדַבְּרוֹת קְדֹשְׁךָ מִלְּהִבּוֹת אֵשׁ. בְּכִלְוֹת וְכִרְיֹת עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וְכִקְוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ. כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיְהִי כַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּהֵיטָה הַקֶּלֶךְ, וַיְהִי קָלָה וּבְרָקִים. וַעֲנַן כְּבוֹד עַל הָהָר, וְקוֹל שׁוֹפָר תִּזְכֹּר מְאֹד, וַיִּחַדַּד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. וַיֹּאמֶר: וַיְהִי

קול

ה' יי אלהים יי יי : (ב' שם יי יי)

וְהָיוּ שְׂעָלִים¹² פֶּהוּ שִׁפְשֵׁף¹³ אֲבָהֶם אֲדָנִי אֶת־רִחְמִי
לְעִשָׂוִת וְצִוְּיָהּ בְּלִבָּהּ שְׁלֵם¹⁴ בְּן יִבְכֵּשׁ רִחְמִי אֶת־
וּמִאֲלֵהֶם¹⁵ וְיִגְלִי¹⁶ רִחְמִי עַל־מִדְּוָתָי וְתִתְנֶנֶה¹⁷ עֲמֹנִי יֵי

אברהם אינו אתי... עתה רעבש"ן, סודרים וידן, וסודרי ספרד, וכן משמע בסדר יויום: תחת אתל
אין ברכי"ת פורשט'ס ובספרד ריע כאן, ובבש' (רא' הערה הקודמת), ולא גומש וידן במסוף דרי"ת,
והספרד ריע רעבש"ן. ויתכן שבר"ח איז צורד ברך היות והוא המשיך לכתוב למעלה "את אברהם אינו",
משא"כ כאן להפסיק האמנם בנקודה. אך י"ל דלא! אפסוקי העיקרה עגמס.

36 **מלנינו.** ע"פ מרחשים בראי וטרי עמי 387 בעצ' ויזם מלודיון שם.
וכן הוא במחזר וטרי ויזם. ויזם מרחשים בראי וטרי עמי 387 בעצ' ויזם מלודיון שם.
37 **וילנא.** קשה קראה בברית. אבל כן ויקדו מרחשים בראי וטרי עמי 387 בעצ' ויזם מלודיון שם.

5

¹⁰ גם ברכ"י (עמ' 43) הטעם בנרשיים דלא כר"י"ד בחומש מאור עינים שהטעים בזקף גדול.
¹¹ מכאן חסר ברכ"י.

•
•
•

בסוף שנות ה-70, כאשר התחילה הכתובה במוסד של ראש השנה ואמר אורח בנסח

צ

לְעֹשֶׂה רְצוֹנָה בְּלִבְּךָ שְׂלֹם בְּרַחֲמֶיךָ אֲתָּה-הָעֹשֶׂה

על-פי

ス

-5

•
•
•

סדר השלמות הבוקר

●●●●●
●●●●●
●●●●●
●●●●●
●●●●●
●●●●●

ニ「ワズ」

וְדוֹרֵי אֶמֶת פָּרְכֵי וְיִלְכֵם וְיִצְמַח:

הַפִּנְיָה בִּי עַל הַחֲמִיד הַרְבֵּה. מִה אֶחָד מֵ:

ש"ח יצחק

דואיס, לכך נסתר וננלי:

(א) ויקרא כ"ז י"ב ב')ומה ש"ז ע"כ.

וה נלצנו יהיה דורש טמח:

254